

I НАГРАДА – ПРОЗА (VI и VII разред)

„Дај, одрасли Свијете, буди једном Дијете...“

Драган Радуловић (1950–2002)

Бити дијете је много лијепо.

Дјетињство је природ човјека са много устанака.

Понекад бисмо ми дјеца жељели да будемо одрасли, да бисмо могли да возимо ауто, моторе, и да живимо комотно, али дјечја страна је много боља.

Вољела бих да на свијету нема одраслих, и да постоји само свијет дјеце. Онда бисмо се сви лијепо забављали. Не би било правила које ми не бисмо жељели да поштујемо, не бисмо морали свако вече да перемо зубе или идемо рано у кревет, ручали бисмо кад пожелимо и колико желимо, цијели дан бисмо гледали филмове које пожелимо... Осмислили бисмо своја правила која би била везана за забаву и игру. Одрасли понекад знају много да претјерају тако што очекују од нас више него што смо ми у могућности, као на примјер ако добијемо врло добру оцјену они кажу како ми то можемо боље, или нас понекад не разумију шта им ми хоћемо рећи. Некад се осјећам усамљено зато што мислимо да немају довољно времена за нас. Са друге стране дјеца су прилично једноставна, задовољна су шта год да им даш. Довољно је само мало љубави и пажње. Кад би одрасли на један дан били дјеца и дјеца одрасли схватили бисмо какве су дјечје муке и муке одраслих. Имамо другачија занимања од одраслих, и њима би вјероватно биле досадне ствари што ми радимо зато што су они тај период прошли.

Бити одрастао је лијепо, али је бити дијете много љепше зато што одраслима је много теже јер морају да воде бригу о нама, да нас уче како треба и шта не треба и да нас чувају. Док је наша обавеза ићи у школу и бити добри.

Шифра: Н091170

Нина Диздаревић VII 1,

ОШ „Орјенски батаљон“, Бијела

Ментор: Маринела Мрачевић